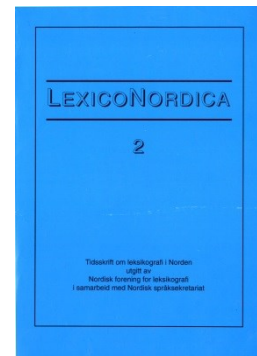

LexicoNordica

Titel: Svar på Eva Rudmans kommentarer
Forfatter: Arne Olofsson
Kilde: LexicoNordica 2, 1995, s. 344-345
URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/lexn/issue/archive>

© LexicoNordica og forfatterne

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre LexicoNordica (1-16) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Arne Olofsson

Svar på Eva Rudmans kommentarer

1. När jag recenserar ordböcker, har jag ingen "axe to grind", för att använda Eva Rudmans uttryck i slutet av kommentarerna. Jag representerar närmast avnämarsidan i min egenskap av universitetslärare och forskare. Till skillnad från redaktionschefen Rudman har jag inte haft planerings- eller ledningsansvar för någon enda produkt på marknaden, och det inbringar mig inte ett öre om en viss ordbok säljer bättre än en annan. När jag blev ombedd av LexicoNordica att recensera de tre små ordböckerna, meddelade jag att jag var tveksam till uppdraget, eftersom jag hade lämnat bidrag till ordboken från Natur och Kultur. Jag fick ett svar som gick ut på att nästan alla som var lämpliga som recensenter också haft något med ordboksutgivning att göra, och att en sådan bakgrund inte borde utgöra något hinder. Vad beträffar min trovärdighet, som ER ifrågasätter, torde det framgå av mina recensioner av de konkurrerande ordböckerna att jag i huvudsak har hållit mig till objektivt fastställbara ting och avstått från sådant som mera är frågor om tycke och smak. För de stora ordböckerna, där min kritik är mera omfattande, kan det inte finnas något trovärdighetsproblem, eftersom det inte existerar några konkurrerande verk som jag skulle kunna ha intressen i.

2. Beträffande svåröverskådligheten på marknaden kritiserar jag givetvis inte Norstedts för att Liber köpte Esseltes förlag och förde över ordboksdelen till Norstedts. Jag ser problemet ur användarperspektiv, delvis mot bakgrund av att jag regelbundet försöker informera universitetsstuderande i engelska om utbudet av ordböcker. Onekligen skapade det förvirring när Norstedts satte randiga skyddsomslag på de gamla Esselte-böckerna, och jag har själv en uppsättning av de stora ordböckerna (köpta samtidigt i en box) där det under de nya enhetliga omslagen står Esselte i guldtryck på den ena och Norstedts på den andra. Ändå är det inte värst med just de stora ordböckerna. Det är på mellannivån som ordbokskunderna har det besvärligast. 1992 kom en Norstedts-box med förkortade versioner (en gjord 1983, den andra 1992) av de stora ordböckernas *första* upplagor, men redan 1994 blev dessa verk överspelade av nästa box, med förkortade versioner av de storas *andra* upplagor. Sådant bidrar inte till vad ER kallar "en tydlig sortimentsstruktur", och förhållandet att Norstedts också har producerat specialversioner för Akademibokhandeln gör det inte lättare att vara ordbokskund.

3. ER har rätt i att systemet med sammansättningar som egna uppslagsord inte automatiskt leder till en ökning av antalet "ord och fraser". Däremot, vilket jag antydde med exempel från den stora engelsksvenska ordboken, kan det uppstå en ökning när man inte lyckas rensa systemen. I fallet *Pap* och *Pap smear*, som jag tog upp, har det blivit fyra "ord och fraser" i stället för de två man skulle ha klarat sig med vid enhetlig tillämpning av antingen den gamla principen eller den princip man säger sig ha valt.

4. Det gläder mig att ER värdesätter de påpekanden jag gör i recensionerna, men det bekymrar mig att hon som redaktionschef tycks acceptera att det "slinker igenom fel" med hänvisning till den stora textmängden. Borde inte Sveriges största producent av ordböcker ha kontrollresurser i paritet med produktionsresurserna? Och om felet enligt ER inte beror på "slumpen" och inte heller på "lexikografisk lättja", vad anser hon då att de beror på? Okunnighet (se *female impersonator*)? Slarv (se *dough*)? Ingen av de alternativa förklaringar som finns kan förlaget rimligen uppfatta som attraktivt.

För övrigt anser jag att ordboksörlagen bör vara tacksamma för den gratiskonsultation som det innebär att få produkterna recenserade i en vetenskaplig tidskrift. Om en recension sedan leder till att förlaget gör obehagliga upptäckter, är det inte den mest konstruktiva åtgärden att försöka misstänkliggöra recensenten. Att avrätta budbäraren är ingen lösning på de problem han berättar om.

Kommentar av redaktionen

Tyvärr tycks det ha förekommit ett litet missförstånd här. Jag uppfattade faktiskt aldrig att Arne Olofsson i viss mån medarbetat i en av de tre mindre ordböcker jag bad honom recensera. Kanske var jag så ivrig att få ett par bidrag av en av Sveriges främsta kännare av svensk-engelsk lexikografi att jag förträngde den upplysningen. Självfallet tar jag på mig ansvaret för missförståndet och beklagar det. Som Arne Olofsson själv framhåller är hans recension av de tre mindre ordböckerna dock så objektiv och så allmänt hållen att någon större skada ändå knappast är skedd. – Beträffande diskussionen om recensionen av de båda stora norstedtsordböckerna hänvisas till förordet, s. 1–2.

Sven-Göran Malmgren